

len samt störande personer. Det är ett framträdande önskemål att den åsyftade avgränsningen av ålderdomshemmens klientel genomföres utan onödigt uppskov. Vad departementschefen anfört i ämnet föranleder ej erinran från riksdagens sida.

Såsom departementschefen framhållit bör man sträva efter att i möjligaste mån lägga statens gransknings- och beslutanderätt beträffande ålderdomshembyggnader liksom överhuvud i sociala ärenden av lokal natur hos länsstyrelserna. Vid den blivande översynen av länsstyrelsernas organisation bör detta vara en utgångspunkt för organisationens utformning ur socialvårdssynpunkt.

I likhet med departementschefen finner riksdagen skäligt att kommunerna erhålla statsbidrag för nybyggnad samt om- eller tillbyggnad av ålderdomshem. De principuttalanden i detta ämne, som förekomma i departementschefens anförande, föranleda ej erinran från riksdagens sida. Emellertid vill riksdagen framhålla önskvärdheten av att grunderna för statens bidrag fixeras snarast möjligt. Slutligen bifaller riksdagen jämväl medelsanvisning för en arkitektpristävlan om ålderdomshem.

Då Kungl. Maj:ts förslag ej i övrigt givit riksdagen anledning till särskilt uttalande får riksdagen under återopande av vad sålunda anförts anmäla, att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts förslag *dels* godkänt de grunder för ålderdomshemsvårdens ordnande och utbyggnad, som förordats i statsrådsprotokollet över socialärenden för den 18 april 1947, *dels ock* till Arkitektpristävlan om ålderdomshem för budgetåret 1947/48 under V huvudtiteln anvisat ett reservationsanslag av 35 000 kronor.

Stockholm den 20 juni 1947.

Med undersätlig vördnad.

Nr 362.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckta motioner angående statsbidrag till bekostande av hörapparater för döva och lomhörda m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 185.)

Till Konungen.

I de likalydande motionerna I: 74 och II: 136 har hemställts, att riksdagen måtte dels hos Kungl. Maj:t begära skyndsamt utredning av frågan om statsbidrag för helt eller partiellt bekostande av hörapparater åt döva utan behovsprövning samt förslag med anledning härav, dels ock för budgetåret 1947/48 anvisa ett belopp av 25 000 kronor att ställas till pensionsstyrelsens förfogande för bidrag till genom Svenska föreningen för dövas väl förmedlade hörapparater för döva och lomhörda.

Svenska föreningen för dövas väl erhåller för sin verksamhet bidrag från anslag under åttonde huvudtiteln, för nästa budgetår anvisat med 15 000 kronor. Till föreningen utbetalar jämväl pensionsstyrelsen medel för bidrag till

bekostande av hörapparater och deras drift från anslaget till åtgärder till förebyggande och hävande av invaliditet under femte huvudtiteln. Beloppet av sistränämnda bidrag uppgår innevarande år till 10 000 kronor.

I anledning av framställning i ämnet av föreningen har pensionsstyrelsen i skrivelse den 27 december 1946 erinrat om det bidrag som utgår för anskaffande av stödjebandage och proteser åt vanföra och ifrågasatt statsbidrag med två tredjedelar av kostnaden för inköp av hörapparater åt personer, för vilka behov av dylik apparat blivit i vederbörlig ordning ådagalagt. Pensionsstyrelsen framhåller vidare, att med ledning av tillgängliga uppgifter dock icke kunde bedömas ens i vilken ungefärlig omfattning behov av hörapparater kunde anses föreligga. Visserligen hade i föreningens skrivelse uppgivits, att cirka 1 000 apparater försålts per år, men då i flertalet av dessa fall vederbörande själva fått bestrida kostnaden för anskaffande av hörapparat vore det med hänsyn till sannolikheten av ett betydande latent behov anledning räkna med att det verkliga behovet vore avsevärt större. Vidare framhåller styrelsen, att i handeln för närvarande funnes ett avsevärt antal olika fabrikat och typer av hörapparater till skiftande priser och att det knappast kunde anses vara erforderligt utrett, vilka av dessa som lämpligen borde ifrågakomma för olika kategorier lomhörda. Med hänsyn bland annat till berörda omständigheter syntes lämpligt, att i första hand en närmare utredning komme till stånd angående de frågor, som i detta sammanhang kunde vara av betydelse. Intill dess så skett borde emellertid, då föreningens ändamål vore mycket behjärtansvärt, förhöjt anslag ställas till föreningens förfogande antingen på så sätt att pensionsstyrelsen bereddes möjlighet att tills vidare bevilja föreningen förslagsvis 25 000 kronor om året eller att motsvarande belopp direkt ställdes till föreningens förfogande.

Riksdagen finner starka skäl tala för motionärernas framställning. En närmare utredning av frågan om hjälpåtgärder för döva och lomhörda bör snarast komma till stånd genom kommittén för partiellt arbetsföra eller annorledes. I avbidan på denna utredning anser riksdagen ökade medel böra ställas till förfogande för bidrag till anskaffning och drift av hörapparater. Det i motionerna angivna beloppet av 25 000 kronor föranleder ej erinran från riksdagens sida. Enligt vad riksdagen inhämtat föreligga planer att upptaga tillverkning av dylika apparater inom Sverige. Förhållandevis snäva bestämmelser ha uppställts för bidragen från pensionsstyrelsens förenämnda anslag, varigenom bidragen kommit att reserveras huvudsakligen för yrkesarbetare. Den ökade medelstilleddning, varom nu är fråga, bör däremot kunna komma även andra kategorier till godo, exempelvis husmödrar. Med hänsyn bland annat härtill ha dessa medel ansetts böra anvisas från ett särskilt obetecknat anslag, benämnt Bidrag till anskaffande och drift av hörapparater och utbetalas till föreningen. På Kungl. Maj:t må ankomma att meddela närmare föreskrifter rörande anslagets disposition.

Under återopande av det anförda får riksdagen *dels* anmäla, att riksdagen med bifall till motionerna I: 74 och II: 136 till Bidrag till anskaffande och drift av hörapparater för budgetåret 1947/48 under V a huvudtiteln anvisat ett anslag av 25 000 kronor, *dels ock* anhålla om utredning av frågan om statsbidrag till bekostande av hörapparater åt döva och lomhörda.

Stockholm den 20 juni 1947.

Med undersåtlig vörndnad.